



ת"פ (חיפה) 45287-12-22 - משטרת ישראל/ מחש - מחוז צפון נ' רז גדיר

ת"פ (חיפה) 45287-12-22 - משטרת ישראל/ מחש - מחוז צפון נ' רז גדירשום חיפה

ת"פ (חיפה) 45287-12-22

משטרת ישראל/ מחש - מחוז צפון

נגד

רז גדיר

בית משפט השלום בחיפה

[10.11.2024]

כבוד השופטת מריה פיקוס בוגדאנוב

גזר דין

הנאשם הורשע לאחר הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן (במ/1), בביצוע עבירות של הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו בניגוד לסעיף 275 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"), נהיגה בקלות ראש בניגוד לסעיף 62(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א - 1961 (להלן: "פקודת התעבורה"), חובת חגירת ילדים ברכב, בניגוד לסעיף 68 לפקודת התעבורה + סעיפים 83א(ב)(1) ו- 83א(ב)(2) לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961 (להלן - "תקנות התעבורה") (2 עבירות), חובת חגירה של חגורת בטיחות בניגוד לסעיף 68 לפקודת התעבורה + סעיף 83ב(א) לתקנות התעבורה (2 עבירות).

עובדות כתב האישום המתוקן בו הורשע הנאשם:

במועד הרלוונטי לכתב האישום שירת הנאשם בתפקיד קצין שטח במג"ב ירושלים.

בתאריך 21.8.22 בשעה 11:00 לערך, נסע הנאשם עם אשתו ושני ילדיהם הקטינים (להלן: "הילד" ו"הילדה"

בהתאמה) בכביש עפר סמוך לביר אל מכסור ברכב מנועי אשר ברשותם מסוג קרייזלר (להלן: "הרכב").

הנאשם נהג ברכב ללא חגורת בטיחות כאשר הילד יושב על ברכיו ואיננו רתום במושב בטיחות או במושב מגביה המתאים לגובהו ומשקלו. במושב הקדמי שלצד הנהג ישבה אשת הנאשם ללא חגורת בטיחות כאשר הילדה יושבת על ברכיה ואינה רתומה במושב בטיחות המתאים לגובהה ומשקלה.

באותה עת, חלפה ניידת משטרה סמויה על פני הרכב הנוסע בכיוון הנגדי (להלן: "הניידת"). מיד לאחר מכן, עצר הרכב בצד הדרך, הניידת עצרה אף היא ונסעה לאחור כדי להגיע לרכב. נהג הניידת הזדהה בפני הנאשם ודרש ממנו להזדהות. משסירב הנאשם להזדהות יצאו ארבעת השוטרים מהניידת, הזדהו בפני הנאשם והודיעו לו כי יקבל הזמנה לדין בהתאם לעבירות שביצע. הנאשם יצא מהרכב וחרף בקשות חוזרות ונשנות של השוטרים, סירב להזדהות והשיב "גם אני שוטר כמוכם".

בשלב זה, הודיעו לו השוטרים שהוא מעוכב לתחנת המשטרה לצורך הזדהות. או אז דחף הנאשם את השוטר נתנאל סיבי שלוש דחיפות באזור החזה עד אשר האחרון איבד את שיווי המשקל שלו.

לאחר מכן, הודיעו השוטרים לנאשם על מעצרו, תפסו את ידיו בכוח והכניסו אותו לניידת. לאחר כניסתו לניידת, הזדהה הנאשם במספר תעודת זהות שגוי ובהמשך הזדהה על ידי הצגת תעודת השוטר השייכת לו. בהמשך, החל לגדף את השוטרים ואמר, בין היתר, "אתם עבריינים, אתם זבל, חכו מה יהיה לכם", אתם לא יודעים מי אני".



תסקיר שירות המבחן:

בטרם טיעונים לעונש הופנה הנאשם לקבלת תסקיר שירות המבחן. התסקיר נערך ביום 27.10.24 וממנו עולה כי הנאשם בן 32, נשוי ואב לשני ילדים קטנים, אשר טרם ביצע העבירות עבד כשוטר, בתפקיד קצין שטח במג"ב עוטף ירושלים במשך 8 שנים. החל מחודש ינואר 2023, עובד הנאשם בעבודות מזדמנות בתחום הגינון. טרם ביצע העבירות, התפטר הנאשם משירות במשטרת ישראל בעקבות דרישות התפקיד, הכוללות היעדרות ממושכת מביתו במהלך השבוע. הנאשם מסר כי התעתד לעסוק בתחום האבטחה, אך בשל קיום ההליך הפלילי אינו יכול להגיש מועמדות. הנאשם הציג בפני שירות המבחן סיכום ראיון עבודה בחברת אבטחה מתאריך 14.7.24 בו צוין כי התרשמו מהנאשם כאדם נעים הליכות, אמין ובעל אחריות וכי ישמחו לקבלו למערך מאבטחי החברה. עוד תיאר הנאשם בפני שירות המבחן, כי הוא נמצא בחובות כבדים, בעקבות קושי להשתלב בעבודה בתחום האבטחה מאז ההליך המשפטי. בתסקיר צוין כי הנאשם ללא עבר פלילי או תעבורתי. בהתייחסו לביצוע העבירות, נטל הנאשם אחריות מלאה על מעשיו, תוך הבעת צער, חרטה ובושה. באשר להתנהגותו כלפי השוטרים הצר הנאשם על התנהלותו, ותיאר את האירוע כחריג לאורחות חייו. בנוסף, הביע הנאשם הכרה בסיכון בהתנהלותו במהלך הנהיגה בה לא חגר את ילדיו במושב ייעודי כנדרש. שירות המבחן התרשם כי הנאשם ניהל אורח חיים יציב ומסתגל במישורי חייו השונים, הוא מחזיק בעמדות פרו חברתיות, פועל על מנת לתרום לחברה ושואב תחושת ערך ומשמעת מעבודתו ומתפקידו כמפרנס המשפחה. עוד צוין כי לא עלתה אינדיקציה לדפוסי התנהגות אלימים או תוקפניים מצדו של הנאשם. שירות המבחן התרשם כי במהלך ביצוע העבירות התנהג הנאשם באופן חריג לאורחות חייו, מתוך ניתוח שגוי של האירוע, כאשר תגובת ילדיו היווה עבורו גורם מעורר דחק, לצד פער בין חווייתו את עצמו כחלק מגורמי אכיפת החוק למעמדו כעצור בעת האירוע. שירות המבחן התרשם כי הנאשם חווה את ההליך המשפטי כמרתיע כמו גם את שינוי תחום תעסוקתו בעבודות מזדמנות אשר גרר ירידה משמעותית בשכרו ומעמדו. שירות המבחן סבר כי הסיכון להישנות עבירות אלימות בעתיד הוא נמוך. שירות המבחן לא זיהה צורך בהתערבות טיפולית, לאור תפקודו החיובי של הנאשם והעדר נזקקות טיפולית, כאשר ההתרשמות היא כי הנאשם ללא דפוסי אלימים אשר עורך מאמצים לשמור על תפקוד תקין בתחומי חייו השונים ונמנע ממעורבות פלילית ושולית. שירות המבחן המליץ להטיל על הנאשם ענישה של צו של"צ בהיקף של 120 שעות, אשר עשוי להוות עבורו ענישה חינוכית ושיקומית כאשר באמצעות תרומה לחברה ופיצוי על הנזק שהסב יהיה בכך כדי להקטין את הסיכון להישנות ביצוע העבירות. באשר לסוגית הרשעתו בדין של הנאשם, שירות המבחן ציין כי הנאשם לוקח אחריות על מעשיו, ולאחר שנשקלו עמדותיו, העדר עבר פלילי, תפקודו התקין ולאחר הנאשם העלה חשש כי ההרשעה בדין עלולה להקשות עליו לעסוק בתחום האבטחה ולפגוע באופן מוחשי במשלח ידו, המליץ שירות המבחן לבטל את הרשעתו של הנאשם בכפוף להטלת צו של"צ.



ראיות לעונש:

ב"כ הנאשם הגיש אסופת מכתבים בעניינו של הנאשם שסומנו טע/2:

- מכתב לפיו הרישיון שניתן לנאשם לנשיאת כלי ירייה בוטל בתאריך 31.1.23 וכן פקע רישיון הציד שניתן לו.
 - הוגשה החלטה של רשות הטבע והגנים לפיה נדחתה בקשתו של הנאשם לקבלת רישיון ציד.
 - מכתב מחברת אס.בי.די אבטחה לפיו החברה תשמח לקבל את הנאשם לעבוד בחברה.
 - מכתב של קמב"צ מג"ב צפון מתאריך 26.5.24 לפיו לנאשם לא היו אירועי משמעת חריגים תחת פיקודו.
 - מכתב של רפ"ק סטס קובלסקי אשר פיקד על הנאשם ופירט כי הנאשם נענה לכל משימה בתחום המבצעי, תפקד תחת לחץ במסירות, נאמנות ודבקות במשימה.
- טיעוני הצדדים:

ב"כ המאשימה טענה כי הנאשם במעשיו פגע בערכים חברתיים מוגנים שעניינם פגיעה במערכת אכיפת החוק ושוטרי מדינת ישראל. באשר לביצוע עבירות תעבורה, נטען, כי נפגעו ערכים מוגנים של שלום הציבור ובטחונו. לטענת ב"כ המאשימה הפגיעה בערכים היא משמעותית, לאור העובדה כי מעשיו של הנאשם הופנו כלפי שוטרים, עת שהוא בעצמו היה שוטר בזמן האירוע.

עוד נטען, כי הנאשם היה קצין מג"ב שמודע למעשיו ולסכנה שעלולה להיגרם מביצוע עבירות תעבורה, ובפרט לנזק שעלול להיגרם לו, לילדיו ומשתמשי הדרך. עוד נטען כי מעשי הנאשם הסלימו, כאשר סירב להזדהות, ולאחר מכן דחף את השוטרים, גידף אותם, ומסר מספר תעודות זהות לא נכון.

ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה (טע/1) וטענה כי מתחם העונש ההולם מתחיל ממאסר על תנאי ועד למספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות.

לענין הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, נטען, כי הנאשם ללא עבר פלילי, שירת שנים כשוטר, הודה ונטל אחריות על מעשיו והביע חרטה, ומשכך ביקשה ב"כ המאשימה למקם את עונשו בתחתית המתחם לו עתרה, בצירוף מאסר על תנאי, פסילת רישיון נהיגה וקנס.

באשר לסוגיית ביטול ההרשעה, נטען כי עבירה של הפרעה, כאשר לצדה נקבע עונש מזערי של מאסר, אשר רק במקרים מיוחדים ניתן לחרוג מעונש זה לקולא וקל וחומר לבטל הרשעה. עוד נטען כי נסיבות ביצוע העבירות חמורות, כאשר מהתסקיר לא עולה נזק שעלול להיגרם לנאשם אלא להיפך, חברת האבטחה מעוניינת להעסיקו ומשכך אין להורות על ביטול ההרשעה.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, הביע חרטה, ונטל אחריות על מעשיו.



עוד נטען, כי מדובר בנאשם שניהל אורח חיים נורמטיבי, ללא עבר פלילי או תעבורתי כאשר מאז האירוע לא נפתחו נגדו תיקים נוספים. ב"כ הנאשם טען כי יש לתת את הדעת לכך שהנאשם שירת את המדינה נאמנה בעת שירותו הצבאי וגם כשוטר במשטרת ישראל, וגם כיום תורם למדינה כשגויס למילואים.

ב"כ הנאשם טען כי הפסיקה אליה הפנתה המאשימה עוסקת בנסיבות חמורות יותר שלא ניתן ללמוד ממנה על מתחם העונש ההולם.

ב"כ הנאשם ביקש לבטל את הרשעתו של הנאשם בהתאם להמלצת שירות המבחן. בהקשר זה נטען כי מדובר בתיק שאינו ברף הגבוה של המסוכנות הפלילית, שעיקרו בעבירות תעבורה וכי לא הייתה בהתנהלות הנאשם מסוכנות לציבור, כפי שטענה המאשימה, אלא רק לו ולבני משפחתו. עוד נטען כי לא ניתן להתעלם מכך שתגובתו של הנאשם מול השוטרים, הייתה בשל תגובות הבכי של ילדיו באירוע, גם אם לא ניתן להצדיק את תגובתו ומכל מקום הנאשם קיבל אחריות מלאה על מעשיו.

ב"כ הנאשם הגיש אסופה של מכתבים המעידים על אופיו הטוב של הנאשם, אשר לטענת ב"כ הנאשם היו גם בפני שירות המבחן עת המליץ לא להרשיע את הנאשם בדין.

ב"כ הנאשם טען כי מאז האירוע פרנסתו של הנאשם נפגעה קשות, הוא לא יכול לעבוד בחברות אבטחה, מאחר ואינו רשאי להחזיק נשק, והותרת ההרשעה על כנה תפגע קשות ביכולתו לפרנס את משפחתו.

לאור האמור, ביקש ב"כ הנאשם לאמץ את המלצות תסקיר שירות המבחן, לבטל את הרשעת הנאשם ולהטיל עליו צו של"צ.

דברי הנאשם:
הנאשם אמר כי לא יחזור על המעשים, וכי הוא מעונין לחזור לשרת במשטרה.
דין והכרעה:
ביטול הרשעה:
הלכה היא, כי משהוכח ביצועה של עבירה יש להרשיע את הנאשם בביצועה, וסיום ההליך המשפטי ללא הרשעה ייעשה רק במקרים חריגים, שבהם היחס בין חומרת העבירה לבין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה, אינו סביר. בהקשר זה נאמר בע"פ 2513/96 מדינת ישראל נ' שמש, פ"ד נ(3) 682 (1996):
"שורת הדין מחייבת כי מי שהובא לדין ונמצא אשם, יורשע בעבירות שיוחסו לו. זהו הכלל. הסמכות הנתונה לבית המשפט להסתפק בהעמדת נאשם במבחן בלי להרשיעו בדין, יפה למקרים מיוחדים ויוצאי דופן. שימוש בסמכות הזאת כאשר אין צידוק ממשי להימנע מהרשעה מפר את הכלל. בכך נפגעת גם שורת השוויון בפני החוק".
על המבקש מבית המשפט לבטל הרשעתו לעמוד בשני תנאים מצטברים: האחד, כי סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה, מבלי לפגוע באופן מהותי ביתר שיקולי הענישה; והשני, כי ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בנאשם ובשיקומו, כאשר על הנאשם להצביע על נזק קונקרטי, ממשי, שייגרם לו אם הרשעתו תיוותר על כנה (ע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3), 337, ע"פ 9150/08 מדינת ישראל נ' איתמר ביטון (23.7.09)).

בית המשפט העליון שב וחזר על ההלכה בדבר הצורך בהוכחת "נזק קונקרטי", ודחה את הניסיונות לכרסם בהלכה זו (רע"פ 547/21 סיטינק נ' מדינת ישראל (17.03.21)). בהקשר זה נקבע ברע"פ 3589/14 שרון לוזון נ' מדינת ישראל (10.6.14):



"בשורה ארוכה של פסקי דין נקבע, כי על העותר לאי-הרשעה מוטלת החובה להצביע על כך שהרשעתו תביא לפגיעה קשה וקונקרטיה בסיכויי שיקומו, ולתמוך את טענותיו בתשתית ראיתית מתאימה... החובה להצביע על נזק קונקרטי, עולה בקנה אחד עם אופיו המצומצם של החריג שעניינו הימנעות מהרשעה, אשר נועד לחול אך במקרים בהם קיימים טעמים כבדי משקל הנוגעים לשיקומו של הנאשם. כפי שציינתי לאחרונה בעניין שמואלי, שם דובר בנאשם קטין, כי "אין מקום להניח כי כל הרשעה של קטין צפויה לפגוע, מניה וביה, באופן מהותי באפשרותו להשתקם", ובוודאי שאין מקום להנחה מעין זו, אך משום שמדובר בנאשם נטול עבר פלילי. אימוץ עמדתו של המבקש תוביל לסטייה מהאיזון הבסיסי העומד ביסודו של חריג ההימנעות מהרשעה, ולהחלתו של החריג גם במקרים בהם אין כל סיבה ממשית לכך".

בענייננו, הנאשם אינו עומד באף אחד מהתנאים המצטברים שנקבעו בפסיקה לצורך ביטול ההרשעה. העבירה המרכזית בה הורשע הנאשם, אשר לטעמי אינה מאפשרת ביטול ההרשעה, היא עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו. הנאשם עבר עבירות תעבורה וכאשר שוטרים ביקשו לתת לו קנס הוא סירב להזדהות בפני השוטרים, דחף שוטר מספר פעמים, גידף את השוטרים והזדהה בתעודת זהות שגויה. עבירה זו בוצעה על ידי הנאשם עת שהוא עדיין משרת במשטרה ומודע היטב למשמעויות העבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו. מעשי הנאשם פגעו בערכים חברתיים של שמירה על הסדר הציבורי ושלטון החוק, ביכולת של גורמי אכיפת החוק לבצע את עבודתם ללא חשש ובאופן תקין ובערך של ציות לגורמי אכיפת החוק. זאת ועוד, בחינת האופי של ההפרעה לשוטר על ידי הנאשם, הכולל מסירת מספר תעודת זהות שגוי נוגעת באופן ישיר לסוגיית יושרו האישי. על כן לטעמי עבירה של הפרעה לשוטר, בנסיבות בהן בוצעה, אשר כללה אלימות פיזית כלפי שוטרים שבאו לאכוף חוקי תעבורה, תוך ניסיון להסתיר את זהותו האמיתי של הנאשם, עת שהנאשם בעצמו שוטר, אינה מאפשרת ביטול הרשעה מבלי לפגוע פגיעה מהותית ביתר שיקולי הענישה והאינטרס הציבורי המחייב תגובה עונשית הולמת. שאלת ביטול הרשעה הינה שאלה פרטנית, אשר תיבחן על רקע נסיבות המקרה הפרטני המובא לפתחו של בית המשפט. במסגרת האיזון הנדרש ושקלול הנתונים, אני סבורה כי יש לתת משקל נכבד לשיקולים של שמירה על שלטון החוק והסדר הציבורי.

הנאשם מסר כי הרשעתו תוביל לכך שלא יוכל לעבוד בחברת אבטחה וכי הותרת הרשעתו בדיון תפגע ביכולתו להתפרנס.

הטענה כי ההרשעה עלולה לפגוע בפרנסתו לא נתמכה על ידי הנאשם בשום ראיה או אסמכתא, וממכתב סיכום ראיון בחברת אבטחה, לא עלה כי על הנאשם לשאת נשק או כי הרשעתו בדיון תמנע את העסקתו. העובדה כי רישיון לרובה צייד של הנאשם לא חודש, אין בה כשלעצמה כדי ללמד כי לא יוכל לעבוד בתחום האבטחה. יודגש כי תחום האבטחה הוא תחום רחב ולא תמיד דורש נשיאת נשק. יש עוד לציין כי הנאשם עזב את משטרת ישראל מיוזמתו וללא קשר לתיק זה, ועד לאחרונה עבד בעיסוקים אחרים ורק לאחרונה פנה לתחום האבטחה (14.7.24 - טע/2) וקשה ללמוד מכך שזהו משלח ידו העיקרי כפי שטען בפני שירות המבחן. הכלל הוא שאין די בחשש כללי וערטילאי לפגיעה בעתיד הנאשם, אלא יש להוכיח פגיעה ממשית וקונקרטית שעלולה להיגרם לו בעקבות הרשעתו או כי תפגע בשיקומו (ע"פ 8528/12 צפורה נ' מדינת ישראל, רע"פ 9118/12 פריגין נ' מדינת ישראל (1.1.13)).

משכך, לא הוכח כי הרשעתו של הנאשם תוביל לפגיעה ממשית וספציפית בו או בשיקומו באופן הגובר על האינטרס הציבורי שבהרשעה בעבירות בהן הורשע.



לא נעלמה מעיניי המלצתו של שירות המבחן להימנע מהרשעתו של הנאשם, אולם כפי שכבר נפסק לא אחת, שירות המבחן הוא אומנם גורם ממליץ חשוב, אך אין הוא בו להחליף שיקול דעת שיפוטי האמון על מכלול השיקולים הרלוונטיים.

בעניין זה ראה רע"פ 5023/18 בדיר נ' מדינת ישראל (28.06.18):

"יש אמנם לייחס חשיבות רבה לתסקיר שירות המבחן, אשר מספק תמונה עשירה ומקצועית ביחס להיבטים שעליהם הוא מופקד. ואולם, אין לראות בהמלצתו של שירות המבחן הכרעה שיפוטית. הכרעה זו מסורה אך ורק בידיו של בית המשפט, אשר בסמכותו לשקול את מכלול השיקולים הרלוונטיים באשר לעונש שיש להטיל על נאשם." אשר על כן, באיזון של כל השיקולים שפירטתי לעיל, שוכנעתי, כי אין לראות מקרה זה בין אותם מקרים יוצאי דופן המצדיקים ביטול ההרשעה.

משכך, לא מצאתי מקום לבטל את הרשעתו של הנאשם.

מתחם העונש ההולם:

הנאשם הורשע בעבירה של הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו ועבירות תעבורה.

מדובר בעבירות שבוצעו על ידי הנאשם ברצף ובסמיכות זמנים כחלק ממסכת עובדתית אחת ועל כן, בהתאם למבחן "הקשר ההדוק" שנקבע בהלכת ג'אבר (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14)), אקבע מתחם עונש הולם אחד לכל העבירות שביצע הנאשם.

בית המשפט קובע את מתחם העונש ההולם, בהתחשב בעבירה ובנסיבות הקשורות בביצועה. לפי סעיף 40ג(א) לחוק העונשין מתחם העונש ההולם יקבע בהתאם לעיקרון ההלימה, שביישומו על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מ"י (5.8.13)).

הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע עבירה של הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו עניינם בהגנה על סדר הציבורי, על עקרון שלטון החוק ועל תפקודם התקין של העוסקים במלאכת אכיפת החוק. בהקשר זה אפנה לע"פ 20707-08-12 בילל מצרי נ' מדינת ישראל (6.12.12) שם נקבע, כדלקמן:

"העבירות כנגד שוטרים, לרבות איומים, הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו ותקיפת שוטרים הינן עבירות הפוגעות בסדר הציבורי ובאושיות שלטון החוק. התנכלות לשוטרים בכל אחת מן העבירות הנ"ל פוגעת לא רק בשוטר עצמו אלא במשטרת ישראל כולה, בתדמיתה, וביכולת הרתעתה כמי שמופקדת על אכיפת שלטון החוק." אשר לעבירות תעבורה, הערך החברתי המוגן שנפגע הוא שלומם וביטחונם של המשתמשים בדרך ובמקרה זה שלומם של הנאשם ובני משפחתו.

באשר לנסיבות ביצוע העבירות מדובר באירוע חמור, כאשר בעקבות ביצוע עבירות תעבורה המסכנות את ילדיו של הנאשם, כאשר בנו הקטין של הנאשם יושב על ברכיו של הנאשם ובתו הקטנה על ברכיה של אשת הנאשם, במקום להיות רתומים במושב בטיחות, הנאשם במקום להרכין ראש, לקבל קנס ולהמשיך בדרכו, הפריע לשוטרים לבצע את תפקידם כחוק. ההפרעה כללה סירוב להזדהות, אלימות פיזית של ממש, עת שהנאשם דחף מספר פעמים את אחד השוטרים, מסירת מספר תעודת זהות שגוי ובהמשך אף גידף את השוטרים. אומנם מדובר בביצוע עבירות ללא תכנון מראש, אך הנאשם יכול היה להפסיק את התנהגותו בכל עת, אולם הוא בחר להסלים את האירוע עד שנעצר, וגם אז המשיך וגידף את השוטרים.



חומרה יתירה יש לראות בכך שהנאשם ביצע את העבירות בעת שהוא עצמו משרת במג"ב ואמון על אכיפת החוק. התנהלות הנאשם בעת ביצוע העבירות, כאשר הוא לא מציית להוראות החוק ולשוטרים מהווה כשל ערכי עמוק ובסיסי, שפוטנציאל הפגיעה שלו באמון הציבור במערכת אכיפת החוק הוא גדול. כתוצאה מביצוע העבירות לא נגרם נזק פיזי, אך הסעת ילדים על ברכי הורים, כשהם לא חגורים מעמיד את הקטינים בסיכון פגיעה ממשית, כך שהנזק הפוטנציאלי מביצוע עבירות תעבורה במקרה זה היה ממשית. משכך, בחינת מידת הפגיעה בערכים החברתיים מוגנים מובילה למסקנה כי הפגיעה בהם הינה פגיעה ממשית. מדיניות הענישה הנהוגה:

· ברע"פ 6838/14 עידן דמתי נ' מדינת ישראל (19.11.14), אליו הפנתה המאשימה, המבקש הורשע בביצוע שתי עבירות של הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו. בעקבות תלונה על רעש חזק של מוזיקה מביתו של המבקש, הגיעה למקום שוטרת אשר ביקשה מהמבקש להזדהות, אך הוא סירב. נוכח סירובו של המבקש להזדהות, הגיע למקום שוטר ששב וביקש, מספר פעמים, מהמבקש להזדהות, אולם המבקש אחז בסירובו, ולפיכך הודיע למבקש כי הוא מעוכב. המבקש התעלם מהשוטר והחל ללכת לכיוון ביתו, אך כעבור מספר שניות הסתובב ואמר לשוטר כי אם ילכו יחדיו לניידת, הוא יזדהה שם. לפתע פתח המבקש בריצה, אך החליק ונפל. השוטר סייע למבקש לשבת, והודיע לו על מעצרו. בתגובה, דחף המבקש את השוטר. בית המשפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע ממספר חודשי מאסר, שיכול וירוצו בעבודות שירות, ועד 8 חודשי מאסר לריצוי בפועל. בשל הליך שיקומי של המבקש חרג בית משפט השלום מהמתחם שנקבע והטיל על המבקש צו שירות לתועלת הציבור, בהיקף של 200 שעות, פיקוח קצין מבחן, למשך 18 חודשים והארכת תוקפו של עונש המאסר על תנאי, בן 3 חודשים, שהוטל על המבקש בתיק קודם. ערעור שהגישה המשיבה לבית המשפט המחוזי על קולת העונש התקבל ונקבע כי המבקש ירצה 3 חודשי מאסר לריצוי בפועל. בנוסף, הופעל עונש מותנה שהוטל על המבקש בתיק קודם במצטבר לעונש המאסר שהוטל, כך שנקבע שעל המבקש לרצות 6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות. בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון על ידי המבקש נדחתה.



- בע"פ (נצרת) 65718-11-16 דנה אלימלך נ' מדינת ישראל (4.4.17), נדון ערעור של שני מערערים, בני זוג, שנדונו במאוחד. המערער הורשע בבית משפט השלום בעבירת הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ושיבוש מהלכי משפט, והמערערת הורשעה בעבירת הפרעה לשוטר במילוי תפקידו. המערער הגיע לתחנת המשטרה להגיש תלונה כנגד שכנה ומששמע כי הוא נהפך לחשוד החל להשתולל ולצעוק בתחנת המשטרה וגם המערערת גידפה וצעקה על השוטר. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע ממאסר מותנה ועד 3 חודשי מאסר בפועל אשר יכול וירוצה בעבודות שירות, וכן עונשים נלווים. על המערער נגזרו 6 חודשי מאסר על תנאי וקנס ועל המערערת נגזרו שלושה חודשי מאסר על תנאי והתחייבות. בית המשפט המחוזי זיכה את המערער מעבירת שיבוש מהלכי משפט והרשיעו תחתיה בעבירת הפרעה לשוטר במילוי תפקידו והותיר את רכיבי גזר הדין על כנם, כאשר המאסר על תנאי יחול רק על עבירת הפרעה לשוטר במילוי תפקידו. ערעור המערערת נדחה על שני חלקיו. בקשת רשות ערעור שהגישה המערערת לבית המשפט העליון רע"פ 3958/17, נדחתה אף היא (החלטה מיום 20.06.17).
- בת"פ 37099-01-13 מדינת ישראל נ' בוגדן סקלרוד (30.1.14), הנאשם הודה והורשע בעבירות הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, התנהגות פסולה במקום ציבורי והתנגדות למעצר. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ל- 6 חודשי מאסר בפועל, אשר יכול שירוצו בדרך של עבודות שירות, וגזר על הנאשם שלושה חודשי מאסר על תנאי וקנס כספי.
- בת"פ 13501-08-21 מדינת ישראל נ' אבואלקיעאן (12.1.23) אליו הפנתה המאשימה, הנאשם הורשע בעבירה של הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו. במסגרת פעילות משטרתית הגיעו 3 שוטרים למתחם של מוסך. בזמן זה נכחו במקום הנאשם ואחרים שזהותם אינה ידועה למאשימה. משהבחינו הנאשם והאחרים בהגעת השוטרים למקום, החלו לברוח. שניים מהשוטרים, שחשבו כובעי זיהוי משטריים, החלו במרדף רגלי אחר הנאשם תוך שהם צועקים "משטרה" עד שנתפס לאחר מס' מטרים. בית המשפט דחה את העתירה לביטול הרשעתו של הנאשם. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי לתקופת מאסר קצרה שניתן לרצותה בעבודות שירות, לצד עונשים נלווים. על הנאשם נגזרו 4 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 1,000 ₪.
- בת"פ 13053-08-19 מדינת ישראל נ' דורון (7.2.22), אליו הפנתה המאשימה, הנאשם הורשע בשתי עבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו. צוות שוטרים הגיע למקום מגוריו של הנאשם עם צו חיפוש, כשבאותה עת שהו בדירה הנאשם ובת זוגו. השוטרים דפקו בדלת תוך כדי קריאות "משטרה" במשך דקות ללא מענה. הנאשם במודע לא פתח את הדלת, הסתתר מפני השוטרים וירד לקומה התחתונה עד שהתגלה מסתתר מאחורי דלת על ידי השוטרים. בהמשך, עת שהו הנאשם וזוגתו במשרדי ימ"ר, שוחח הנאשם עמה, תוך שהשוטרים במקום ניסו להפריד ביניהם, ואולם הנאשם לא שעה להוראות השוטרים לחדול ממעשיו, החל להשתולל והתנהג בצורה חסרת רסן, קילל וכינה שוטר בקריאות גנאי גזעניות, ואף הפנה כלפיו תנועת גוף מאיימת עד שהשוטרים נאלצו להשתמש בכוח סביר על מנת לרסנו. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע ממאסר מותנה ועד 8 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם נגזרו מאסר על תנאי, קנס והתחייבות.



· בת"פ 45889-11-11 מדינת ישראל נ' בניהויב (25.5.14), אליו הפנתה המאשימה, הנאשם הורשע בעבירות איומים והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. הנאשם צעק וזרק אבנים לעבר רכבים חולפים וזאת בהיותו בגילופין. שוטרת ומתנדב שהגיעו למקום הורו לנאשם לעלות לאמבולנס אך הוא בתגובה צעק ואיים עליהם בפגיעה בגופם באומרו "יש לי חברים שאני יכול להתקשר אליהם ולפוצץ אתכם אני עברין הכי גדול בארץ". בהמשך ובמהלך הנסיעה באמבולנס לבית החולים המשיך הנאשם להתפרע, לקלל ולירוק על שוטרים נוספים שבאו לסייע לשוטרת ולמתנדב. בהגיעם לבית החולים ניסה הנאשם להשתחרר מאחיזתו של אחד השוטרים צעק, השתולל ודחף אותו. האחרון בתגובה השתמש ב"טייזר" חשמלי וזאת בכדי לרסנו. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע ממאסר מותנה למספר חודשי מאסר. על הנאשם הוטלו 5 חודשי מאסר על תנאי, קנס והתחייבות. בהתחשב במכלול הנתונים שהובאו לעיל, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם את נסיבות האירוע מושא כתב האישום נע בין מאסר מותנה למספר חודשי מאסר בפועל, שיכול וירוצו בעבודות שירות, בצירוף ענישה נלווית. חריגה ממתחם העונש ההולם: בעניינו של הנאשם לא מצאתי כי קיימות נסיבות חריגות המצדיקות חריגה ממתחם העונש ההולם לא לקולא ולא לחומרא. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות: לקולא, שקלתי את הודאתו של הנאשם, נטילת אחריות על מעשיו והבעת חרטה. הודאת הנאשם חסכה מזמנו השיפוטי של בית המשפט. עוד נתתי דעתי לכך שהנאשם ללא עבר פלילי או תעבורתי, אשר ניהל עד כה אורח חיים נורמטיבי, שירת כשוטר במשך כשמונה שנים באופן מסור, כעולה מאסופת המכתבים שהוגשה (טע/2). בנוסף, נתתי דעתי לתסקיר שירות המבחן אשר התרשם כי הנאשם חווה את ההליך המשפטי כמרתיע וסבר כי הסיכון הנשקף מהנאשם להישנות עבירות אלימות בעתיד הוא נמוך. בנוסף, שירות המבחן התרשם כי הנאשם ללא דפוסים אלימים אשר עורך מאמצים לשמור על תפקוד תקין בתחומי חייו השונים ונמנע ממעורבות פלילית ושולית, והמליץ להטיל על הנאשם עונש של צ"צ. לאחר ששקלתי את כלל השיקולים, מצאתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים: א. 4 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, ויורשע בגינה. ב. אני פוסלת את הנאשם מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה למשך חודש ימים, וזאת על תנאי למשך שנה מהיום, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתקופת התנאי אחת מעבירות התעבורה בהן הורשע בתיק זה, ויורשע בגינה. ג. קנס בסך 1,500 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם תוך 90 יום מהיום. הקנס ישולם לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה. ניתן לשלם את הקנס באחת הדרכים הבאות: בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il, במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום). זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום. ניתן היום, ט' חשוון תשפ"ה, 10 נובמבר 2024, בהעדר הצדדים.